

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
hoorden we een heel mooi zinnetje!
Hoor u maar:
'Het Koninkrijk van God is u nabijgekomen.'
Goed nieuws!
Eindelijk is het zo ver!
Jezus komt eraan!

En daarom zendt Jezus tweeënzeventig leerlingen uit
om dit goede nieuws te gaan brengen
naar alle steden en plaatsen
waarheen Hijzelf van plan was te gaan.
Het is een soort boodschap vooraf.
Het Koninkrijk van God is u nabijgekomen.
Jezus komt eraan.
En Hij komt ook naar uw plaats toe.

Ik denk dat wij allemaal in onze tijd
behoefte hebben aan goed nieuws.
Weet u wat mij dan ook opvalt!
We leven op dit moment in een cultuur
die buitengewoon optimistisch is.
Of moet ik misschien zeggen:
Die buitengewoon veel behoefte heeft
aan optimisme!

Want als wij ons optimisme even zouden loslaten,
dan zouden we bijna ten onder kunnen gaan
aan alles wat er om ons heen gebeurt.
En daarom houden we ons daar
maar zo ver mogelijk vandaan.
Laten we alsjeblieft optimistisch zijn!
Want laten we maar eerlijk zijn:
Je zou ook heel somber kunnen worden
als je kijkt naar de wereld om ons heen.

Ik zal daar niet te lang bij stil blijven staan.
Maar toch maar even het rijtje noemen!
De oorlog in Oekraïne.
De agressie van Rusland.
De westerse cultuur die steeds meer losraakt van
Gods wetten, normen en waarden.
Onze egoïstische rijkdom,
waardoor Afrika steeds armer wordt.
De problemen van het klimaat.
De boeren die het niet meer zien zitten!
De Coronacrisis.
Zijn we daar echt wel van af?
En ga zo maar door!

Kortom, om het in onze tijd vol te houden
moeten we wel optimistisch zijn.
Maar waar is ons optimisme eigenlijk op gebaseerd?
Ik heb het gevoel dat het vaak een optimisme is
van iemand die zijn kop in het zand steekt.
Zoals een struisvogel zijn kop in het zand steekt!
Of zoals iemand die teveel wijn drinkt
om de ellende om hem heen maar even te vergeten.

Maar wij in de kerk, wij als gelovigen,
wij kunnen echt optimistisch zijn!
Want tot ons komt ook de boodschap
van de tweeënzeventig leerlingen:
'Het Koninkrijk van God is u nabijgekomen.
Hij komt eraan!
Die boodschap moet ons optimistisch maken.

Laten we daarom eens wat beter gaan kijken
naar deze boodschap.
Het is een hele eenvoudige boodschap.
Een soort vooraankondiging.
Want na deze boodschap zal de Koning dus inderdaad,
hoogst persoonlijk, in eigen Persoon,
naar de plaatsen en steden gaan.

En daarom krijgen de leerlingen
ook een hele eenvoudige opdracht:
Neem niets extra's mee.
Geen extra geld, geen extra bagage, geen extra schoenen.
Dus geen ingewikkelde organisatie.
En ga recht op je doel af.
Verlies je niet in allerlei bijzaken!
Hoe belangrijk ook voor ons
om ons weer eens af te vragen
of onze boodschap ook werkelijk
eenvoudig genoeg is!
Jezus komt eraan!

Maar Jezus zegt dan ook:
Ik zend jullie als lammeren onder de wolven!
Nou, wij in Nederland weten tegenwoordig weer een beetje
wat wolven zijn.
Geen lam of schaap is veilig voor een wolf.
En toch zendt Jezus zijn leerlingen
als lammetjes onder de wolven.

Dat leert mij twee dingen.
Allereerst weet Jezus dat onze boodschap van Gods Liefde
ook een enorm veel verzet kan opleveren.
In die zin is Jezus echt niet naïef.
Er zijn altijd wolven om ons heen,
die niets van Gods Liefde willen weten.

Maar het leert mij ook het volgende:
Jezus staat achter ons!
Hij is de Held.
Hij is de Sterke.
En daarom kunnen wij als lammetjes worden uitgezonden.

En weet u wat nu het opvallende is.
Nu gebeurt precies het tegenovergestelde!
Nu worden de wolven bang voor deze lammetjes!

Dat horen we als de tweeënzeventig leerlingen
weer terugkomen na hun tocht.

Dan zeggen ze tot Jezus vol enthousiasme:

'Heer, zelfs de duivels onderwerpen zich aan ons
door uw naam.'

En dan zegt Jezus,

en nu zeg ik het even met mijn eigen woorden:

'Dat klopt.

Ik zag hoe boos het Kwaad werd op jullie.

Hij probeerde zelfs jullie nog als een bliksemschicht te raken.

Maar hij viel daardoor zelf als een bliksemstraal uit de hemel.'

Wat een bemoediging mag dat ook voor ons zijn.

Wij zijn maar kleine mensjes, als lammetjes.

En ook eigenlijk nog gering in aantal.

Arbeiders zijn er maar weinig.

Maar omdat God achter ons staat,

is uiteindelijk het kwaad bang voor ons!

Ik zou bijna zeggen:

Vergeet dat nooit.

Wees niet zo bang voor het kwaad.

Uiteindelijk is het kwaad banger voor ons,

dan wij voor hem zouden moeten zijn!

En zo zegt Jezus:

'Ik heb u macht gegeven

op slangen en scorpioenen te treden,

te heersen over heel de kracht van de vijand;

en niets zal u kunnen schaden.'

Ik denk dat dit ons optimisme zou moeten zijn:

'Het Koninkrijk van God is ons nabijgekomen.'

Jezus komt eraan!

Eerst in Jeruzalem.

Dan bij ons in de kerk, in ons hart!

En vervolgens in de hele wereld.

En de wereld wordt daarom steeds zenuwachtiger.

Het kwaad voelt aan dat het nog maar weinig tijd heeft.

En daarom gaat het kwaad nu zo te keer!

Maar wij, klein als lammetjes,
en klein in aantal,
wij zullen de wolven verdrijven,
omdat de Goede Herder, God achter ons staat.
Wat een vooruitzicht!
Daarom kunnen wij echt optimistisch zijn.